

דעת הרבנים

חלק ראשון

כולל בתוכו דעת הרבנים הכריז בירושלים והחלטת אספת רבני ארץ ישראל (עם חתימות בערך ממאה רבנים) בדבר השתתפות הנשים בהבחירות לאספת הנבחרים בארץ ישראל. גם שתי תשובות ארוכות בד"ו מהרב הגאון האמיתי וכר מהר"ר באירדן שליט"א אבד"ק אסמראב בפולין מלפנים אבד"ק דווארש. בעהמ"ח ס', חסרת ישראל (על סה"ט), כלי חסדה" (עיהת) ועוד.

ונלוה לזה קונטרס

מלחמת מצוה

בו נפתחים חמשה פרקים הכוללים ביאור רחב מנמ' וראשונים בהלכה זו, גם תשובה נכונה בדברים ברורים על המאמר הנדפס ב"המזרחי" שיצא להשיג ולדחות דברי הרבנים האוסרים. (וכסופו הערה בדבר כניסה למקום המקדש בנה"ו)

ס א ת

מנחם מענדל בהר"פ נ"י קאשער

ווארשא

מסורר בדפוס נחמן אהרן יאקאבי, גאלעווקי № 18

שנת פרת לפ"ק

Sefer DAAS HORABONIM I MILCHEMES MICWO
w sprawie wyborów żydowskich w Palestynie.
ulożył i wydał M. KASZER, Warszawa 1920 r.

This Sefer has been made available by:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219

TEL. (718) 972-0777

FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאיזן

4409 16th Avenue

(718) 436-1165

ג'ה. דברים אחרים בתור הקדמה.

זה כשיה חרשים שמענו שכאדן ישראל נתעוררו רוחות סערות בין אחינו החרדים שכ"ש בדבר הכחירות, אספה המסדרת או אספת הנבחרים שרצו הציונים ליסד שתהא והסתדרות הצבאית והלאומית היחידית של יהודי א"י וליצור באת כח כלפי חוץ וכלפי פנים, ואחינו החרדים סרכו מלהשתתף בה, ואחר שהטעמים היה שהכחירות נקבעו על יסוד בחירה כללית כלי הכלל מין, וכנגד זה יצאו הרכנים הנאונים שבא"י בסתאה גלויה לעדת ישראל שכל ישתתפו בכחירות כאלו כלי הכלל מין, כי סרין התורה אסור לגשים להשתתף בכחירות, וכראש האוסרים המה הנאונים המפורסמים סוהרי"ץ דיסקין שליט"א וסוהרי"ץ ז. נענפלד שליט"א וכל הרכנים החרדים, גם כנסת הכ"י ירושלים קיבוץ של שמונים ת"ח מוסמכים להוראה, הסכימו על איסור זה. וכאשר בא בעל סרי-רחישא לא"י וראה את הענין המסוכך והכין שהקהל הארצי ישראלי ישמע לדברי ארכנים ולא לעצת הציונים נור לרות את הכחירות לזן כלתי קבוע, וכ"כ נתקע ע"ז אחר מהמהגונים הראשים של הציונים בא"י עד שגור אומר ששהגון לקבוע צנו סרחיק את האלמנט הכלתי פורה מכל התערבות כעניני הבנין הלאומי וכו'.

עתה מקרב כהעוירה המורחית העולמית כאמ"ש שרדס דרש הרב עמיאל מנאיוכה להוי"כ קומסי"ה של רכנים כא"י וכחול סורחיים וכלתי סורחיים שירונו ויכדו הלכה זו ויוציאו את פסק ריגס כמשך שלשה חרשים. הצעה זו עוררה וכוהים ארוכים: החכם באשי עוויאל אמר כי סורחי בא"י איננו יכוד ללכת נגד רוב החרדים ורוב הרכנים שם המתנגדים להשתתפות הנשים בכחירות וכאמה גם רוב המודעים בא"י אין רעתם נוחה מכחירות אלה. אולם הרב לגרוי (אבר"ק זאווערציע) אמר כי ס' צד ההלכה אין כל איסור בדבר, אך אם אחרים רואים בזה הריסת התורה אין אנו יכולים להביל עליהם את רעתנו.

וזה איהו שכועות החחיל השכועון, המורחית כורשה (שאין דעתו נוחה מהמורחיים כא"י שסמכים עם הרכנים לאסור השתתפות הנשים בכחירות) להרעים מאסר ארוך סח"א (אשר מעולם לא שמענו ולא ראינו את שמו וזכרו על שדה התורה רק להכריז כין קול על שדה ההשכלה) לרון כהלכה זו אם מצד רין התורה סותר לגשים להשתתף בכחירות, ומביא טעמי האוסרים ומרחה אותם סנס' וספרי המוסקים ומסיק כי לא לכר שאין איסור כוח אלא שצוה היא כי הנשים תשתתפה ותצטרפה לדעה ולקלפי כאספת הנבחרים ובכל ענינים השייכים לישוב המדינה ולהסתדרותה וכאנשים הנה לכל דבר.

בקראי את האסר הג"ז חס לבי בקרבי ואסרתי אוי לו לדור שכן עלתה ביסיון! שכל הרוצה לנלות פנים בתורה שלא כהלכה ולהפך דברי א' חיים הרשות בירו, ואין מי שיכול לסחות, ולא עוד אלא שהסתדרות שלפנים היא סדרכת בשם הרח ובשם סקצת חרדים חרשים מאמרים כאלו.

אולם פסקו של הח' הנ"ל מתאים הוא עם היסודות של המורחית שנתקה גם כן אתר העגל החרש שנבדא ונתגדל בסחנה הציונים הוא הלאומיות החרשה שאין לה שום שיכות כלל עם לאום בני ישראל העתיק, עם עם קרוש אתה לה' א', ומי כעמך ישראל ניו אתה, רק לאומיות חרשה שמש שנים ספורות לה, ועגל זה ר"ל החשיא אלפי אלפים מבני ישראל והגויית את לכס מאביהם שבשמים כי בעור שוה וזמן לא ככור עד שלא סרשו הציונים כ"כ את רשתם על פני פולין היו סקוסות לאין מספר שלא נראה ולא נשמע מי שיעבור על מצות התורה אפילו בצנעה וכש"כ כפרהסיו כי נגרש היה בקרב כל ישראל אשר התהלל שכת כפרהסיו וכדומה נחשב כמסור וכאינו יהודי ונכדל סעדת בני ישראל, ואף מי שעכר כסתר על כל התורה עכ"ז כפרהסיו ירא היה לעכור כי לא רצה לנחק את התקשרותו ויחוסו עם עדת בני ישראל. עתה כאשר נכרא העגל הוה הלאומיות החרשה נשל מסות תבושה מאת כל המושעים ובכל מיני אמצעים הסיתו ונהדו את צעורי בני ישראל (והציה"ר מסייע) שיכולים לעכור ר"ל על כל התורה כולה ולסלאות כל תאות לכס והצגם כפרהסיו וככ"ז להיות יהודי ולהב אם רק יקרא א"י לאומי ויכר בלשון הקודש דייקא

ויעבור עכור ישוב א"י וכאותה שעה יתקף ויגדף את החרדים שאינם מודים בלאומיות
החרשה ואינם עוברים עכור ישוב א"י לפי רוח הציונים.

והמורחיים שזנו נ"כ אחר העגל הזה ועוד כפרה מרובה יותר שהעבירו את הלאומיות
כאחד מעקרי ויסודי האמונה ולאני מאמין חדש, ויותר כוונו אצלם כי שאינו מודה
בלאומיות החדשה מפי שכופר בכל התורה ר"ל, ובעגל זה הושבים הם לדמאות כל
מכותיהם ועל כל צער וצער רגיל על לשונם רק הלאומיות ובה המה מחוקים את הציונים
באדם כי הציונים הם נ"כ חלק חשוב בכלל עם ישראל.

אולם אנו החרדים לא כן סוברים! אלא כל מי שכופר ועובר על אחד מעיקרי

התורה כפרהסיא ולא עוד אלא שלוחם נגד הרת איננו נחשב ככלל
ע"פ רין התורה, ע"י גמ' חולין ה' י"ג, - יו"ד סימן ב' קנ"ח קע"ח, רמב"ם פ"כ מה'
ע"ז ועוד כ"ב בש"ס, וכפ"ו מהל' יסו"ת פ' הרמב"ם שפ"ח כשירה שבתכה אפיקורס
מצוה. לשורפה שלא להניח שם לאפיקורסים ולא למעשיהם אבל עכו"ם שכתב יגנו,
ע"כ. הרי אפי' כ' ס"ח ששמות הקרושים כתוכים כה ואין כה שום פסול ורק מפני
שלא להניח שם למעשיהם אסרו חכמים שמצוה לשורפה, על אחת כו"ב שמצוה עלינו
שלא להניח שם למעשיהם הרועים, ומצינו לחו"ל שבטלו לזר עשרת הדברות ככל יום
מפני הסינין שאסרו רק עשרת הדברות מן השמים וכפרו כשאר התורה, כש"כ וכש"כ
שאר לנו לחרש ולעשות עיקרים חרשים כמו המרחי שמשוה את הלאומיות עם הרת
כתדא הרנא, מפני הסינין שתופסין בעיקר אחר והוא הלאומיות, וכופרים בהרת ומסייעים
המה כזה את עבורת הציונים להעביר את בני סדרת. וראה מש"כ ראש-הנאונים

דכינן מעדיה נאון כספרו האמונות והרעות מאמר ג' ס"ז. אופנתנו איננה אומה כי אם

בתורתיה", ע"כ, והכוסר כחורה אינו בכלל האומה כי אם חוצה לה.

ואפילו כעבורת ישוב א"י אסור לסייע ע"פ דין התורה. את הציונים העוברים
כפרהסיא על הרת. ראה מש"כ אחר מנדולי ישראל לפני הרבה מאות שנים מוכא
כס' כל בו ס' קכ"ו ותשכ"ב ס' תקנ"ט ור"ל. כתב הר"ם ושאלת עיקר המצוה ללכת
לא"י וכו' ויהר מכל מיני עון ויקיים כל מצות הנהגות כה שאם יחא יענש יותר. על
העבירות שיחא שם מכוהין לארץ כי ה"א דורש אותה תמיד ועיני ה' בה והשגחתו
תמיד ואינו רוסה המורר כמלכות כמלשין למורד חוהן למלשין והיינו ארץ אוכלת יושביה
זכן נמי ולא תקיא הארץ וגו' לפי שהיא מקיאה עוכרי עבירה וכו' ואותם שהולכים
לשם ורוצים לנהוג בה קלות ראש וכפחונתם להתקוטט שמה קורא אני עליהם ותכנאו ותטמאו
את ארצי מי בקש זאת מידכם רמוס חצוי, עכ"ל. מי לא ישתומם לראות איך הגאון
הקדוש הזה ראה ברות קרש! הכהיר עוד לפני יותר מחמש מאות שנה את אשר נתהוה
ונתקיים ממש כימינו אלה שעולים לשם לעקור. על כל התורה כפרהסיא (גם החולדות
המעציות כזה כבר נשמעו כימים אלו, השי"ת ירחם).

אמנם המורחיים אינם רוצים לרעת ולשמוע מאמרים כאלה, ואצלם הלאומיות

היא עולה על נבי כולם וכנגד כולם. - וכן כנירון השאלה הוואת פסק כעל המאמר
כ"המורח"י להלכה מצד הלאומיות שרי כח לה להפך את הרת על צדה ונצא את מקומו
היאות כהמורח"י. וכאשר שמעתי השאלה עומרת כעת מחדש על הפרק, ולמען שלא
ישעה הקורא תמים את המאמר הנ"ל ויחשוב בלבו שבאמת מצד הדין אין כזה איסור
רק מרת חסידות הוא, ומה הוא הרעש של החרדים, אמרתי לא עת להשות עתה עת
לדבר להסיר ממשול מהקוראים ולהראות לפני העולם טענותי ושטוניו העצומים שהיו לו
לכעל המאמר כ"המודח"י (הכעה"ח חיים משרנוביץ) כמעט ככל ישורה ושורה, גם להוכיח
בראיות ברורות (ולא באתי כזה כפ"מולים ארוכים כי אכ"ם רק כדברים פשוטים וטפורשים)
שפסק הרבנים הגאונים הכ"ד בא"י שרירין וקייסין בכל תקופה ועו.